

מִכּוּז "שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פּוּרִים לְשַׁבְּעָה יָמִים" – לְלַמּוֹד כָּל או"ח "הַלְכוֹת פּוּרִים" שַׁבְּעָה יָמִים קוֹדֵם פּוּרִים

שֶׁעַי "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ: מִפְּרִין הַמַּחְבֵּר"

מִסֵּרַת הַפְּעֵל: לִזְכּוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִרְיָן הַבֵּית יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ

בַּפֶּסֶד בַּעֲמֵיח"ק צִפְתָּ תוֹכַח"א
י"ג מִסֹּךְ שֶׁטַת ה"א שֶׁל"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הֵאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פּוּרִים לְשַׁבְּעָה יָמִים

לְמִוּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פּוּרִים לְשַׁבְּעָה יָמִים

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תָּנוּ רַבָּנָא מִשְׁה תָּפֵן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שְׁהֵי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח פֶּסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת הַלְכוֹת עֲצֵרַת הַלְכוֹת חֹג בְּחָג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיֵאֵנּוּ הַתְּלַמוּד לְיַדִּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדִּי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלְיַדִּי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֱבָרִיהּ הוּא וְשִׁכְיֵתִיָּהּ, בְּדַחֲלֵוּ וְדַחֲיָמוּ (תְּרַגּוּם: בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה), וְדַחֲיָמוּ וְדַחֲלֵלוּ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֶׁעַר רִחַם הַקֹּדֶשׁ)

גליון

אדר

אורח חיים

הלכות מגילה ופורים סימן תרפו

שולחן ערוך

אורח חיים

הלכות מגילה ופורים

סימן תרפו

דין תענית אסתר, ובו ג' סעיפים:

- א. בַּחֲנֻכָּה וּפּוּרִים מִתֵּר לְהַתְעַנּוֹת לַפְּנִיָּהּ וּלְאַחֲרֵיהֶם:
- ב. מִתְעַנִּים בִּי"ג בְּאֲדָר. וְאִם חָל פּוּרִים בְּאֶחָד בַּשַּׁבָּת, מְקַדְּמִין לְהַתְעַנּוֹת בְּיוֹם חֲמִישִׁי:
- ג. יֵשׁ מִתְעַנִּים ג' יָמִים, זָכַר לְתַעֲנִית אֶסְתֵּר:

סימן תרפז

דיני חיוב קריאת המגלה, ובו ב' סעיפים:

- א. תֵּיב אָדָם לְקִרְוֹת הַמְּגִלָּה בְּלִילָה וּלְחִזּוֹר וּלְשִׁנוֹתָהּ בְּיוֹם. וְשֶׁל לִילָה, זְמַנָּה כָּל הַלִּילָה. וְשֶׁל יוֹם, זְמַנָּה כָּל הַיּוֹם מִהַנִּזְן הַחֲמִשָּׁה עַד סוֹף הַיּוֹם. וְאִם קָרְאָה מִשְׁעֵלָה עֲמוּד הַשַּׁחַר, יֵצֵא:
- ב. מִבְּטָלִים תְּלַמּוּד תּוֹרָה לְשִׁמְעַע מִקְרָא מְגִלָּה, קָל וְחֹמֶר לְשִׁאֵר מִצְּוֹת שֶׁל תּוֹרָה שְׁכַלְסֵם נְדַחִים מִפְּנֵי מִקְרָא מְגִלָּה, וְאִין לָךְ דְּבַר שְׁנַדְחָה מִקְרָא מְגִלָּה מִפְּנֵי חוּץ מִמַּת

מִצְוָה שְׂאִין לוֹ קוֹבְרִים שֶׁהַפּוֹגֵעַ בּוֹ קוֹבְרוֹ תַּחֲלָה וְאַחַר כִּף קוֹרָא:

סימן תרפח

דין כרכים המקפיים חומה מימות יהושע בן נון, ובו ח' סעיפים:

א. כָּרְכִים הַמְּקַפִּים חוֹמָה מִיָּמֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן, אֶפְלוּ אֵינָן מְקַפִּין עַכְשָׁו, קוֹרִין בְּט"ו, אֶפְלוּ אִם הֵם בְּחוּצָה לְאֶרֶץ, וְאֶפְלוּ אִין בְּהֵם עֲשָׂרָה בְּטָלְנִים. וְהוּא שֶׁהִקְףָּ וְאַחַר כִּף יֵשֵׁב, אוֹ שְׂיִשֵּׁב תַּחֲלָה עַל דַּעַת לְהַקִּיפוֹ אַחַר כִּף, לְאַפּוֹקֵי כְּשֶׁנּוֹדַע שְׂיִשֵּׁב תַּחֲלָה עַל דַּעַת שְׁלֵא לְהַקִּיפוֹ:

ב. וְכֵן הַכְּפָרִים הַנִּרְאִים עִמָּהֶם, אֶפְלוּ אֵינָם סְמוּכִים, כְּגוֹן שֶׁהֵם בְּהַר. אוֹ שֶׁסְמוּכִים לָהֶם, אֶפְלוּ אֵינָם נִרְאִים עִמָּהֶם, כְּגוֹן שֶׁהֵם בְּעַמֻּק, וּבְלִבָּד שְׁלֵא יִהְיוּ רְחוּקִים יוֹתֵר מִמֵּיל. וּבְשׁוֹשֵׁן אֶף עַל פִּי שְׂאִינָה מְקַפֵּת חוֹמָה מִיָּמֹת יְהוֹשֻׁעַ, קוֹרִין בְּט"ו הוֹאִיל וּנְעֵשֶׂה בּוֹ הַגָּס:

ג. כְּפָרִים וְעִירוֹת גְּדוֹלוֹת, וְכָרְכִים שְׂאִינָם מְקַפִּים חוֹמָה מִיָּמֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן קוֹרִין בִּי"ד:

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵתִי בְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מִדְּרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָאִים וְיַדִּידִים, לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָהּ בְּכָל יוֹם, שְׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמָּה"!

וְכָל הַמְּזַכֶּה אֶת הָרַבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכּוּזן "שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פּוּרִים לְשַׁבְּעָה יָמִים" – לְלַמּוֹד כּל אִו"ח "הַלְכוֹת פּוּרִים" שְׁבַעַת יָמִים קוֹדֵם פּוּרִים

שׁע"י "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ: מִפְּרִין הַמַּחְבֵּר"

מִטְרַת הַפְּעֵל: לִזְכּוֹת כּל אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִדְּרַשׁ הַבֵּית יוֹסֵף
רַבְּנֵי יוֹסֵף קֶאֱרֹב ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
בִּמְסַר בַּעֲיַה"ק צִפְתֵּי תוֹכְב"א
י"ג מִסְקוֹ שֶׁשֶׁת ה"א שֶׁל"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוֹת פּוּרִים לְשַׁבְּעָה יָמִים

לַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פּוּרִים לְשַׁבְּעָה יָמִים

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תּוֹנֵי רַבָּנָּה מִשָּׁה תַּקֵּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּהְיֶה שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח פֶּסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת עֲצֵרַת הַלְכוֹת חֹג בְּחָג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמַר:

הַגְּבִי רּוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׁיִבְיֹאֲנוּ הַתְּלַמּוּד לְיַדֵּי מַעֲשֵׂה וְלְיַדֵּי מַדּוּת יִשְׁרׁוֹת וְלְיַדֵּי יָדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ וְשִׁכְיַתְיָהּ, בְּדַחִילוֹ וְרַחֲמֵינוּ (תַּרְגּוּם: בְּיִרְאָה וּבְאֶהֱבָה), וְרַחֲמֵנוּ וְדַחִילוֹ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רֹחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות מגילה ופורים סימן תרפט

שולחן ערוך

סימן תרפט

שְׁחַל חַיִּבִּים בְּקִרְיַת מְגִלָּה, וְבוֹ ו' סְעִיפִים:

א. הַכּל חַיִּבִּים בְּקִרְיַתָּהּ, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְגֵרִים וְעַבְדִּים מְשַׁחֲרָרִים. וּמְחַנְכִּים אֶת הַקְּטָנִים לְקִרְוָתָהּ:

ב. אֶחָד הַקּוֹרֵא וְאֶחָד הַשּׁוֹמֵעַ מִן הַקּוֹרֵא, יֵצֵא יָדָי חוֹבְתוֹ. וְהוּא שִׁישְׁמַע מִפִּי שֶׁהוּא חֵיב בְּקִרְיַתָּהּ. לְפִיכֵךְ אִם הָיָה הַקּוֹרֵא חֹרֵשׁ אוֹ קָטָן אוֹ שׁוֹטֵה, הַשּׁוֹמֵעַ מִמֶּנּוּ לֹא יֵצֵא. וְיֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁהַנָּשִׁים אֵינָם מוֹצִיאוֹת אֶת הָאֲנָשִׁים:

ג. אֲנַדְרוּגִינוֹס מוֹצִיא מִינוּ וְלֹא שְׂאִינוּ מִינוּ, טַמְטוֹס וּמִי שֶׁחֲצִיו עֶבֶד אֶפְלוּ מִינוּ אֵינוּ מוֹצִיא:

ד. הַשּׁוֹמֵעַ מְגִלָּה מִמִּי שֶׁהוּא מְדַר הַנָּאָה מִמֶּנּוּ, יֵצֵא:

ה. מְקוֹם שְׂאִין מִנֵּין, אִם אֶחָד יוֹדֵעַ וְהָאֲחֵרִים אֵינָם יוֹדְעִים אֶחָד פּוֹטֵר אֶת כָּלָם. וְאִם כָּלָם יוֹדְעִים, כָּל אֶחָד קוֹרֵא לְעַצְמוֹ:

ו. מְנַהֵג טוֹב לְהַבִּיא קְטָנִים וְקְטָנוֹת לְשִׁמְעַ מִקְרָא מְגִלָּה:

סימן תרצ

דִּינֵי קִרְיַת הַמְּגִלָּה, וְבוֹ י"ח סְעִיפִים:

ד. כִּרְךָ שֶׁהוּא סֶפֶק אִם הִקְפָּה בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ אִם לֹא, קוֹרִין בִּי"ד וּבִט"ו וּבְלִילֵיהוֹן, וְלֹא יִכְרְךָ כִּי אִם בִּי"ד שֶׁהוּא זְמַן קִרְיַתָּהּ לְרַב הָעוֹלָם:

ה. בֶּן עִיר שֶׁהִלֵּךְ לְכַרְךָ, אוֹ בֶּן כַּרְךָ שֶׁהִלֵּךְ לְעִיר, אִם הָיָה דַעְתּוֹ לְחֹזֵר לְמְקוֹמוֹ בְּזְמַן קִרְיַתָּהּ (שֶׁל י"ד) וְנִתְעַכֵּב וְלֹא חֹזֵר, קוֹרֵא בְּמְקוֹמוֹ. וְאִם לֹא הָיָה בְּדַעְתּוֹ לְחֹזֵר אֶלָּא לְאַחַר זְמַן הַקִּרְיַתָּהּ, קוֹרֵא עִם אֲנָשֵׁי הַמְּקוֹם שֶׁהוּא שָׁם:

ו. יוֹם חַמְשָׁה עָשָׂר שֶׁחָל לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת אֵין קוֹרִין הַמְּגִלָּה בְּשַׁבַּת, אֶלָּא מְקַדְיָמִים לְקִרְוָתָהּ בְּעֶרֶב שַׁבַּת, וְגוֹבִים מַעוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים וּמְחַלְקִים אוֹתָם בּוֹ בַּיּוֹם. וּבַיּוֹם שַׁבַּת מוֹצִיאִים שְׁנֵי סְפָרִים וּבְשְׁנֵי קוֹרִין: וַיִּבֵּא עֲמֵלֶק. וְאוֹמְרִים: עַל הַנְּסִים. וְאֵין עוֹשִׂים סְעֻדַת פּוּרִים עַד יוֹם אֶחָד בְּשַׁבַּת:

ז. הַמְּפָרֵשׁ בֵּינָם וְהִיּוֹצֵא בְּשִׁירָא וְאֵינוּ מוֹצֵא מְגִלָּה לְהוֹלִיךְ עִמוֹ, יִקְרָאָנָה בִּי"ג אוֹ בִּי"ב אוֹ בְּאֶחָד עָשָׂר, בְּלֹא בְּרַכָּה. וְאִם אֵי אֶפְשָׁר לְהַמְתִּין עַד יָמִים הַלְלוּ, יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁקּוֹרֵא אֶפְלוּ מִתְּחִלַּת הַחֹדֶשׁ:

ח. בֶּן עִיר שֶׁהָיָה בְּסַפִּינָה אוֹ בְּדֶרֶךְ וְלֹא הָיָה בְּיָדוֹ מְגִלָּה, וְאַחַר כֵּךְ נִנְדַמְנָה לוֹ בִּט"ו, קוֹרֵא אוֹתָהּ בִּט"ו:

עַל יְדֵי לַמּוֹד כּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ זִכָּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי וְזִכָּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְכַרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיַדִּידִים, לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָהּ בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמָּה"!

וְכָל הַמְּזַכֵּה אֶת הָרַבִּים זִכָּה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פורים לשבעה ימים" – ללמוד כל או"ח "הלכות פורים" שבעה ימים קודם פורים

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחבר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פורים לשבעה ימים

למוד שלחן ערוך הלכות פורים לשבעה ימים

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקור שא ברית הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות מגילה ופורים סימן תרצ

שולחן ערוך

ז. הקורא את המגלה על פה, לא יצא ידי חובתו:

ח. הלועז ששמע את המגלה הכתובה בלשון הקדש ובכתבי הקדש, אף על פי שאינו יודע מה הם אומרים, יצא ידי חובתו:

ט. היתה כתובה תרגום או בלשון אחרת מלשונות העכו"ם, לא יצא ידי חובתו בקריאתה אלא המפיר אותו הלשון בלבד. אבל אם היתה כתובה עברי, וקראה ארמית לארמי, לא יצא, שנמצא זה קורא על פה, וכיון שלא יצא הקורא ידי חובתו לא יצא השומע ממנו:

י. מי שיודע לעז ויודע אשורית, אינו יוצא בלעז. ויש אומרים שיוצא:

יא. יש למחות ביד הקוראים לנשים המגלה בלשון לעז, אף על פי שכתובה בלשון לעז:

יב. קראה מתנמנם, הואיל ולא נרדם בשנה, יצא. אבל אם שמעה מתנמנם, לא יצא:

יג. היה כותבה, שקורא פסוק במגלה שהוא מעתיק ממנה, וכותבה. אם פון לבו לצאת ידי חובתו, יצא, והוא שתהא כתובה פלה לפניו במגלה שהוא מעתיק ממנה. וכן אם היה מגיחה. וכן אם היה דורשה, שקורא

א. קורא אדם את המגלה בין עומד בין יושב. אבל לא יקרא בצבור, יושב, לכתחלה מפני כבוד הצבור:

ב. אפלו שנים, ואפלו עשרה, יכולים לקרותה ביחד ויוצאים הם והשומעים מהם:

ג. צריך לקרותה פלה, ומתוך הכתב. ואם קראה על פה, לא יצא. וצריך שתהא כתובה פלה לפניו לכתחלה, אבל בדיעבד אם השמיט הסופר באמצעה תבות, אפלו עד חציה, וקראם הקורא על פה, יצא. אבל ביותר מחציה, אפלו הן כתובות, אלא שהן מטשטשות ואין רשומן נפר, פסולה:

ד. מי שתופס בידו מגלה שאינה כשרה, לא יקרא עם שליח צבור, אלא שומע ושותק:

ה. קראה סרוגין, דהינו שפסק בה ושהה ואחר כך חזר למקום שפסק, אפלו שהה כדי לגמור את פלה, יצא:

ו. הקורא את המגלה למפרע, לא יצא. קרא פסוק אחד ודלג השני וקרא שלישי ואחר כך חזר וקרא השני, לא יצא. מפני שקרא למפרע פסוק אחד. אלא כיצד יעשה, מתחיל מפסוק שני ששכת, וקורא על הסדר:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי ויוצא לאור "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פורים לשבעה ימים

למוד שלחן ערוך הלכות פורים לשבעה ימים

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקור שא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האר"ז"ל בשער רוח הקדש)

אורח חיים

הלכות מגילה ופורים סימן תרצא

שולחן ערוך

יח. מגלה ב"ד ובט"ו צריך לחזור אחר עשרה, ואם אי אפשר בעשרה קורים אותם ביחיד:

סימן תרצא

דיני כתיבת המגלה ותפירתה, ובו י"א מעיפים:

א. אין כותבין המגלה אלא בדיו, על הגויל או על הקלף, כספר תורה. ואם כתבה במי עפצים וקנקנתום, כשרה. כתבה בשאר מיני צבעונים, פסולה. וצריכה שרטוט כתורה עצמה. ואין העור שלה צריך לעבד לשמה. ויש אומרים שצריך עבוד לשמה:

ב. היתה כתובה על הניר או על עור שאינו מעבד, או שכתבה עכו"ם או אפיקורוס, פסולה. ודינה כספר תורה לענין הקף גויל וחסטרות חתי"ן ותלית ההי"ן וקופי"ן וכל גופות האותיות בצורתן ובחסרות ויתרות. וצריכה עמוד בסופה וחלק בראשה כדי להקיפה בו. ויש אומרים שצריכה תגין, ויש אומרים שאינה צריכה:

ג. עשרת בני המן צריך לכתבה כשירה, ולא כשאר שירות שחלק על גבי כתב, אלא מניח חלק בין כתב לכתב. ואם לא עשה כן, פסולה:

פסוק במגלה שלמה ודורשו, אם פון לבו לצאת ידי חובתו, יצא. ולא יפסיק בה בענינים אחרים כשדורשה, שאסור להפסיק בה בענינים אחרים:

יד. הקורא את המגלה צריך שיכוון להוציא השומע, וצריך שיכוון השומע לצאת, ואם הקורא שליח צבור מסתמא דעתו על כל השומעים, אפלו הם אחורי בית הכנסת, אין מדקדקין בטעיותיה. ויש אומרים דוקא בטעות שהלשון והענין אחד, כהוא עבדא דתרי תלמידי דהוה יתבי קמה דרב, חד קרי יהודים וחד קרי יהודיים ולא אהדר חד מיניהו. אבל טעות אחר. לא:

טו. צריך לומר עשרת בני המן ועשרת, הכל בנשימה אחת, להודיע שכלם נהרגו ונתלו כאחד:

טז. צריך שיאמר: ארור המן, ברוך מרדכי, ארוה זרש, ברוכה אסתר, ארורים כל עובדי אלילים, ברוכים כל ישראל. וצריך שיאמר: וגם חרבונה זכור לטוב:

יז. מנהג כל ישראל שהקורא קורא ופושטה באגרת, להראות הנס. וכשיגמר, חוזר וכורכה פלה, ומברך:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פורים לשבעה ימים" – ללמוד כל או"ח "הלכות פורים" שבעה ימים קודם פורים

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פורים לשבעה ימים

למוד שלחן ערוך הלכות פורים לשבעה ימים

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג ברוך (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא ושמא וקורשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האר"ז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות מגילה ופורים סימן תרצב

שולחן ערוך

יא. אם קרא במגלה גזולה, יצא:

סימן תרצב

דיני ברכות המגלה, ובו ד' סעיפים:

א. הקורא את המגלה מברך לפניו ג' ברכות: על מקרא מגלה, ושעשה נסים, ושהחינו. וביום אינו חוזר ומברך שהחינו. ולאחריה נוהגין לברך: הרב את ריבנו וכו'. אם לא ברך לא לפניו ולא לאחריה, יצא:

ב. אין לשוח בעוד שקורין אותה:

ג. אף על פי שיצא כבר, מברך להוציא את אחר ידי חובתו:

ד. מי שהוא אנוס קצת ואינו יכול לילך לבית הכנסת וצריך להמתין עד אחר שקראו הקהל, וקשה עליו לישב בתענית כל כך, יכול לשמע קריאתה מבעוד יום מפלג המנחה ולמעלה:

סימן תרצג

סדר תפלת פורים, ובו ד' סעיפים:

א. אחר קריאת המגלה בערבית, אומר: ואתה קדוש, ואם חל במוצאי שבת אומר: ויהי נעם, קדם ואתה קדוש:

ב. אומר: על הנסים, בלילה וביום:

ד. צריך להאריך בוא"ו דויןתא. וצריך לכתב איש בראש דפא, ואת בסופה:

ה. אם תפרה בחוטי פשתן, פסולה:

ו. אם הטיל בה ג' חוטי גידים, פשרה, ובלבד שיהיו משלשות. ומפני שיש בו פרושים שונים, צריך לצאת ידי כלם ויעשה שלשה תפירות בראשה וג' בסופה וג' באמצעיתה ותפירה אחת בחלק הרביעי מצד זה ותפירה אחת בחלק הרביעי שמצד האחר:

ז. צריך להניח שיור בראש היריעה ובסופה, כשתופרם יחד, ובמשהו סגיי:

ח. אין קורין בצבור במגלה הכתובה בין הפתובים. ואם קרא, לא יצא אלא אם פן היתה יתרה על שאר היריעות או חסרה, כדי שיהא לה הפר. אבל היחיד קורא בה, ואפלו אינה חסרה או יתרה, ויוצא בה ידי חובתו. ודוקא כשהיא כתובה בגליון כספר תורה:

ט. מגלה שהיא נקדה, וכן אם כתב בה בדרך הראשון ברכות ופיוטים, אינה נפסלת בכך:

י. אם אין מגלה פשרה קורים אותה בחמש בלא ברכה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

שׁע"י "מִפְּעַל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ: מִפְּרִן הַמַּחְבֵּר"
מִסֵּרֵת הַסְּפָעֵל: לִזְכוּת כָּל אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִרְיָן הַבֵּית יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קַארוֹ ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּךְ
בִּמְסַר בַּעֲיַה"ק צִפְתֵּי תוֹכְב"א
י"ג מִסֵּךְ שֵׁשֶׁת ה"א שְׁל"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

הֵאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פּוּרִים לְשַׁבְּעָה יָמִים

לְמִוּד שְׁלַחַן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פּוּרִים לְשַׁבְּעָה יָמִים

עֲמוּד אַחַד לְיוֹם

תְּנוּ רַבְּנֵי מִשְׁה תַּפְּן לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיחֵיו שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח פֶּסַח הַלְכוֹת עֲצֵרֵת וְעֲצֵרֵת הַלְכוֹת חֹג בְּחָג (מְגִלָּה ד.)

קוּדְם הַלְמוּד יֵאמֹר:

הַגְּנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיֵאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה וְלְיָדֵי מַדּוּת יִשְׁרוֹת וְלְיָדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה.
לְיַחֲדָא שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיֵתִיחַ, בְּדַחֲלֵו וְרַחֲמֵנוּ (תַּרְגוּם): בְּיַרְאָה וּבְאַהֲבָה, וְרַחֲמֵנוּ וְדַחֲלֵנוּ,
לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחֲדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר רֹחַ הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות מגילה ופורים סימן תרצד

שולחן ערוך

ב. חַיֵּב אֵינִישׁ לְכַסּוּמֵי בְּפוּרֵיָא עַד דְּלֵא יָדַע
בֵּין אָרוּר הֶמֶן לְבְרוּךְ מְרַדְכֵי:

ג. אוֹמֵר עַל הַנְּסִים בְּבִרְכַת הַמְּזוּן בְּבִרְכַת
הָאָרֶץ. וְאִם הִתְחִיל סְעוּדָתוֹ בַּיּוֹם וּמְשַׁכָּה
עַד הַלַּיְלָה, אוֹמֵר: עַל הַנְּסִים, דְּבַתֵּר תַּחֲלַת
סְעֻדָּה אֲזַלְיֵנָן. וַיֵּשׁ מִי שְׂאוֹמֵר שְׂאִין לְאֹמְרוֹ,

ד. חַיֵּב לְשַׁלַּח לְחֻבְרוֹ שְׁתֵּי מְנוֹת בֶּשֶׂר אוֹ
שֶׁל מִינֵי אֶכְלִים, שְׁנֵאָמַר: וּמְשַׁלּוּחַ מְנוֹת
אִישׁ לְרֵעֵהוּ שְׁתֵּי מְנוֹת לְאִישׁ אַחַד. וְכָל
הַמְּרַבֵּה לְשַׁלַּח לְרֵעִים מְשַׁבַּח. וְאִם אֵין לוֹ,
מִחֲלִיף עִם חֻבְרוֹ, זֶה שׁוֹלַח לְזֶה סְעוּדָתוֹ,
וְזֶה שׁוֹלַח לְזֶה סְעוּדָתוֹ, כְּדֵי לְקַיֵּם: וּמְשַׁלּוּחַ
מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ:

סימן תרצו

דֵּינֵי הַסֵּפֶר וְתַעֲנִית וְעֵשִׂית מְלֶאכֶה בְּפוּרִים,
וּבּוֹ ח' סְעִיפִים:

א. פּוּרִים מִתֵּר בְּעֵשִׂית מְלֶאכֶה. וּבְמִקּוֹם
שְׁנַהֲגוּ שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת, אֵין עוֹשִׁין. וְהַעוֹשֶׂה,
אֵינוֹ רוֹאֶה סִימָן בְּרָכָה מֵאוֹתָהּ מְלֶאכֶה
לְעוֹלָם, אֶלֶּא אִם הוּא בְּנִין שֶׁל שְׂמֻחָה,
כְּגוֹן: בֵּית חַתָּנוֹת לְבָנוֹ אוֹ אַבּוּרְנָקֵי שֶׁל
מְלָכִים, דְּשָׂרֵי:

ג. אֵין קוֹרִין בּוֹ הַלֵּל, וְאֵין נוֹפְלִים עַל
פְּנֵיהֶם:

ד. מוֹצִיאִין סֵפֶר תּוֹרָה וְקוֹרִין בְּפִרְשַׁת וַיְבֹא
עֲמֶלֶק, וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין בָּהּ אֶלֶּא ט' ס'
פְּסוּקִים. וְכוֹפְלִין פְּסוּק אַחֲרוֹן כְּדֵי לְהַשְׁלִים
עֲשָׂרָה פְּסוּקִים. וְקוֹרִין הַמְּגִלָּה וְאַחַר כֶּף
סֵדֶר קִדְשָׁה:

סימן תרצד

דֵּין מְעוֹת פּוּרִים לְעַנְיִים, וּבּוֹ ד' סְעִיפִים:

א. חַיֵּב כָּל אָדָם לִתֵּן לְפָחוֹת שְׁתֵּי מִתְּנוֹת
לְשְׁנֵי עַנְיִים:

ב. אֵין מְשַׁנֵּין מְעוֹת פּוּרִים לְצִדְקָה אַחֲרֵת.
אַבֵּל הָעַנִּי יְכוּל לַעֲשׂוֹת בּוֹ מַה שְׂיִרְצֶה:

ג. אֵין מְדַקְדְּקִים בְּמְעוֹת פּוּרִים אֶלֶּא כָּל מִי
שְׂפוּשֵׁט יָדוֹ לְטַל נוֹתְנִים לוֹ. וּבְמִקּוֹם שְׁנַהֲגוּ
לִתֵּן אֵף לְעַכּוּ"ם, נוֹתְנִים:

ד. בְּמִקּוֹם שְׂאִין עַנְיִים, יְכוּל לַעֲכַב מְעוֹת
פּוּרִים שְׁלוֹ לַעֲצֻמוֹ וְנוֹתְנָם בְּמִקּוֹם שְׂיִרְצֶה:

סימן תרצה

דֵּינֵי סְעֻדַת פּוּרִים, וּבּוֹ ד' סְעִיפִים:

א. סְעֻדַת פּוּרִים שְׂעֲשֵׂאָה בְּלַיְלָה, לֹא יֵצֵא
יָדֵי חוּבְתוֹ:

עַל יָדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּךְ זִכְהָ לְהִיּוֹת יְהוּדֵי
וְזִכְהָ לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתֵי מְדֻרְשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיָדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שְׂהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מִכּוּן "שְׁלַחן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פּוּרִים לְשִׁבְעָה יָמִים" – לְלַמּוֹד כָּל או"ח "הַלְכוֹת פּוּרִים" שֶׁבְּעָה יָמִים קוֹדֵם פּוּרִים

שׁע"י "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחן עֲרוּךְ: מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַסְּפֵעַל: לִזְכּוֹת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

הֵאֵם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא?

הַלְכוֹת פּוּרִים לְשִׁבְעָה יָמִים

לַמּוֹד שְׁלַחן עֲרוּךְ הַלְכוֹת פּוּרִים לְשִׁבְעָה יָמִים

עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם

תָּנוּ רַבָּנָא מִשְׁחָה תַּקְּנוּ לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיְהִי שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעֵינֵינוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח פֶּסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת הַלְכוֹת עֲצֵרַת הַלְכוֹת חֹג בְּחֹג (מְגִלָּה ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֹאמְרוּ:

הִנְנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד כְּדֵי שְׂיִבְיָאֵנּוּ הַתְּלַמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלִיְדֵי מַדּוּת יִשְׁרׁוֹת וְלִיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לְיַחְדָּא שְׂמָא דְקוֹדֵם שְׂאֵא בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיַתִּיהָ, בְּדַחִילוֹ וְדַחִימוֹ (תַּרְגוּמוֹ: בְּיִרְאָה וּבְאִהָבָה), וְדַחִימוֹ וְדַחִילוֹ, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁם רַחֵם הַקָּדוֹשׁ)

אורח חיים

הלכות מגילה ופורים סימן תרצז

שולחן ערוך

- ו. יֵשׁ מִי שְׂאוֹמֵר שֶׁהָאֵבֶל חַיֵּב לְשַׁלַּח מְנוֹת:
- ז. יֵשׁ מִי שְׂאוֹמֵר שְׂאוֹנֵן מִתֵּר בְּבָשָׂר וַיִּין,
- דְּלֹא אֶתִי עֲשֵׂה דִיחִיד דְּאֵבֵלוֹת וְדַחֵי עֲשֵׂה
- דְּרַבִּים דְּאוּרֵיָתָא, דְּלִשְׁמַח בְּפוּרִים דְּבָרֵי
- קִבְלָה נִינְהוּ שְׁהֵם כְּדְבָרֵי תוֹרָה:
- ח. מִתֵּר לְשֵׂא אִשָּׁה בְּפוּרִים:

סימן תרצז

אֵין אוֹמְרִים תַּחֲנִיחַ בְּפוּרִים (בִּי"ד וט"ו)
שְׁבַאֲדָר א', וְדִין תַּעֲנִית וְהַסְּפֵד בְּחֹן, וְבוֹ
סְעִיף אֶחָד

א. יוֹם י"ד וט"ו שְׁבַאֲדָר רֵאשׁוֹן אֵין נוֹפְלִים
עַל פְּנֵיהֶם, וְאֵין אוֹמְרִים מִזְמוֹר יַעֲנֵךְ ה'
בְּיוֹם צָרָה, וְאִסוּרִים בְּהַסְּפֵד וְתַעֲנִית. אֲבָל
שְׂאָר דְּבָרִים אֵין נוֹהֲגִים בָּהֶם. וַיֵּשׁ אוֹמְרִים
דְּאֵף בְּהַסְּפֵד וְתַעֲנִית מִתְרִים:

ב. אֶפְלוּ בְּמָקוֹם שְׁנֵהֲגוּ, לֹא נִהְגוּ אֶלָּא בְּיוֹם
מִקְרָא מְגִלָּה בְּלִבְדָּה, אֲבָל לְאַסֵּר אֶת שֶׁל זֶה
בְּזֶה, אֵינוּ מְנַהֵג:

ג. יוֹם י"ד וְיוֹם ט"ו אִסוּרִים בְּהַסְּפֵד וְתַעֲנִית
לְכָל אָדָם בְּכָל מָקוֹם, בֵּין לְבָנֵי כְּרֻפִּים
שְׁהֵם עוֹשִׂין ט"ו בְּלִבְדָּה, בֵּין לְבָנֵי עֲצִירוֹת
שְׁהֵם עוֹשִׂים י"ד בְּלִבְדָּה. וְהַנְּשִׂים מְעַנּוֹת
בָּהֶם, שְׁכַלְן עוֹנּוֹת כְּאֶחָת, וּמִטְפָּחוֹת שְׂמֵכוֹת
כַּף אֶל כַּף. אֲבָל לֹא מְקוֹנְנוֹת, שְׁתֵּהָא אֶחָת
מְדַבְּרַת וְכַלְן עוֹנּוֹת אַחֲרֶיהָ. נִקְבֵּר הַמַּת, לֹא
מְעַנּוֹת וְלֹא מְקוֹנְנוֹת:

ד. כָּל דְּבָרֵי אֵבֵלוֹת נוֹהֲגִים בְּתַחֲנִיחָה וּפוּרִים:

ה. אִם חָל פּוּרִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת וְהָאֵבֶל יוֹשֵׁב
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּשַׁבָּת בְּמִנְחָה, לֹא יֵצֵא מִשָּׁם
עַד שִׁיתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֲרֻבֵית וַיִּשְׁמַע קְרִיאַת
מְגִלָּה, וְלִמְחַרְתָּ לֹא יֵצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ:

עַל יְדֵי לַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחן עֲרוּךְ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת יְהוּדִי
וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵיתִי בְּנִסְיוֹת וּבְכַתֵּי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׂמְחוֹת. וְלְכָל הַחֲבָרִים וַיְדִידִים,
לְזַכּוֹת אֶת הַרְבִּים לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לַמּוֹד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֵּה אֶת הַרְבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!